

Dosar nr. 1-29/2025
1-24029173-48-1-15032024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

03 martie 2026
Judecătoria Strășeni sediul central
Instanța compusă din:
Președinte de ședință,
judecătorul
Grefier
Corina Botnari
Cu participarea:
Procurorului
Avocatului

mun. Strășeni

Iana Talmaci
Marina Strîmbanu, Maria Vlas,

Guzic Alexandru, Simion Caraja
Gheorghe Cobzac

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,-

Golubenco Igor *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, doi copii minori la întreținere, căsătorit, supus militar, angajat în câmpul muncii, studii superioare, anterior nejudecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal,-
(Cauza penală s-a aflat în procedura judecătorului în perioada 15.03.2024– 03.03.2026)

Acuzatorul de stat Simion Caraja a solicitat să fie recunoscut vinovat Golubenco Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, și a-i aplica acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 5 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Apărătorul inculpatului Golubenco Igor, avocatul Gheorghe Cobzac, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Golubenco Igor, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

a c o n s t a t a t:

Golubenco Igor *****, la 8 noiembrie 2023, aproximativ la ora 10:00 min., activând în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Strășeni al Inspectoratului General al Poliției, fiind în exercițiul funcției în baza ordinului IGP nr.510 ef din 28 septembrie 2023, având calitatea de persoana publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, fiind investit, în conformitate cu prevederile art.57 alin.(2) pct. 1) din Codul de procedură penală și fișei postului, cu atribuții de a începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă

bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune, de a propune procurorului încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau refuzul de a începe urmărirea penală, având în gestiune procesul penal nr.20233300648 din 18 octombrie 2023, ce viza un caz de încălcare a ordinii publice avut loc la 15 octombrie 2023, într-un local de agrement din or. Strășeni, cu implicarea lui Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion, aflându-se biroul de serviciu din cadrul Inspectoratului de poliție Strășeni, situat pe str. Ștefan cel Mare nr. 181, or. Strășeni, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în scopul neîndeplinirii, în interesul lui Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion, a unor acțiuni în exercitarea funcției, și anume a nu emite ordonanța de începere a urmăririi penale și a întocmi un raport pe numele procurorului cu propunerea de a refuza începerea urmăririi penale în cadrul procesului penal nr.20233300648 din 18 octombrie 2023, a pretins de la Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în suma de 3000 euro, echivalentul a 57 630 lei, conform rate lor oficiale de schimb la data respective, comunicând totodată că suma s-ar putea mari.

În continuarea acelorași acțiuni infracționale menționate supra, urmărind același scop, la 10 noiembrie 2023, aproximativ la ora 12:00 min., Golubenco Igor, aflându-se în incinta Inspectoratului de poliție Strășeni, situat pe str. Ștefan cel Mare nr. 181, or. Strășeni, a pretins suplimentar de la Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în suma de 1500 euro, echivalentul a 28 668 lei, conform ratelor oficiale de schimb la data respectivă.

În consecință, tot la 10 noiembrie 2023, Meșina Gheorghe, nefiind de acord să ofere suma de bani pretinsă de Golubenco Igor, a denunțat organelor competente cazul de corupere pasivă săvârșit asupra lor, iar la 14 noiembrie 2023, pe marginea procesului penal nr.20233300648 din 18 octombrie 2023, Golubenco Igor a emis ordonanța de începere a urmăririi penale, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

Prin acțiunile sale intenționate, Golubenco Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(1) din Codul penal – Coruperea pasivă, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul Golubenco Igor s-a folosit de dreptul său procesual și a refuzat să facă declarații.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

Declarațiile **martorului Lazar Serghei**, care a declarat că, la 15.10.2023 a sărbătorit o zi de naștere la cafenea Driver din or. Strășeni, unde s-a iscat un conflict cu un băiat Ion, familia căruia nu o ține minte. A venit paza și i-a despărțit, după care a venit poliția. Gheorghe Meșina a spus că dorește să meargă la poliție să depună declarații, dar polițiștii au spus că nu este nevoie, căci nimeni nu are pretenții. Meșina Gheorghe oricum insista să meargă la poliție să depună cerere. La IP Strășeni, afară la ușă, un polițist a scos o foaie, comunicând că aceasta este un act precum că ei nu au pretenții unul față de altul și că pot pleca acasă. Ei au plecat acasă, iar peste vreo 2 săptămâni, la începutul lunii noiembrie, au fost telefonați și i s-a comunicat că sunt chemați la inspectorat la domnul Golubenco. Împreună cu domnul Meșină ei s-au prezentat la sector, după care a venit și domnul Ion. Domnul Golubenco i-a adus la cunoștință că se deschide dosar penal, fiind că ei sunt învinuiți în infracțiune de huliganism. Ei au întrebat care este

motivul, la care Golubenco le-a comunicat că la 15.10.2023 a fost o chemare la poliție la localul Driver. Ei au întrebat dacă este vre-o plângere, la care Golubenco a comunicat că nu este nici o plângere, dar din motiv că a avut loc o chemare, se deschide dosar. Ei au explicat situația lor lui Golubenco și au întrebat cum se poate de rezolvat problema dacă nimeni nu are pretenții. Golubenco a fluturat din mână dând de înțeles cum se poate de încetat dosarul, după care ei au ieșit din cabinet. Afară Meșina a spus că nu a înțeles cum se poate de rezolvat întrebarea și că se duce înapoi în cabinet la Golubenco să întrebe, iar Serghei a plecat.

După ce Meșina a ieșit de la Golubenco l-a telefonat pe Lazar și i-a comunicat că Golubenco i-a scris pe foaie suma de 3 000 euro, după care Meșina l-a telefonat pe Ion și i-a comunicat informația aceasta. Din cuvintele lui Meșină, Ion a spus că nu crede și că va pleca la Golubenco personal. În altă discuție, a doua zi, Meșina i-a spus că prietenul lui polițist l-a îndrumat să depună denunț la CNA. Ei au plecat împreună și în acest timp pe Meșina l-a telefonat Ion, Meșina a pus discuția la difuzor și a înregistrat. Ion a spus că a fost la Golubenco și suma deja nu este de 3 000 euro dar de 4 500 euro, câte 1 500 euro de fiecare persoană. Gheorghe a propus să facă denunț, dar Ion a refuzat și nici bani nu va da. Golubenco le-a dat 2 zile pentru a rezolva problema cu banii, dar acest termen a trecut.

După care, ei au primit echipament de la CNA și au fost la întâlnire cu Golubenco. Meșina l-a întrebat cui să transmită banii, la care Golubenco a spus să găsească pe cineva din poliție prin care să transmită banii, discuția dată a fost înregistrată. După care au trecut cele două zile și au fost chemați la sector la Golubenco, le-a citit ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit. Peste un timp a fost sunat de la procuratură să se prezinte pe dosarul pornit pe el, dar nu cunoaște numele procurorului, doar că e de la Procuratura Strășeni. Golubenco tot a fost, a intrat în birou și aproximativ peste un minut a ieșit. Peste aproximativ 3 săptămâni a fost telefonat de la IP Strășeni și i s-a comunicat că dosarul s-a deschis din nou și trebuie să se prezinte, dar deja a fost alt anchetator.

A precizat că la data de 10.11.2023 toți trei au fost chemați la Golubenco, unde i s-a comunicat că s-a deschis dosar penal și pe ce motiv, după care s-a comunicat că ei vor fi chemați suplimentar. Și tot în acea zi s-a discutat despre acei 3 000 euro. El la Golubenco a fost o singură dată, dar nu își amintește sigur.

A indicat că la data de 10.11.2023 nu aveau pe ei aparatura de la CNA. Cu aparatura au fost de două ori dar nu își amintește în care zile. Meșina Gheorghe i-a comunicat că e nevoie de 3 000 euro, suma totală, pentru a nu se deschide dosar penal. El a spus lui Golubenco că Ion nu dorește să achite, i-a comunicat când a fost la el, dar nu ține minte în ce zi. Golubenco a spus că asta nu schimbă nimic, suma rămâne aceeași. După ce el a fost la Golubenco, acesta l-a telefonat i-a întrebat dacă Meșina a discutat cu el și ce au decis. El a înțeles că mergea vorba de mită, căci de altceva nu avea de ce să-l întrebe.

A menționat că prima oară când a fost la Golubenco și a spus că Ion este învinuit, Gheorghe victima, iar el 50 la 50 încă nu s-a decis, iar după deja i-a comunicat că el este bănuit. La audiere nu a fost cu avocat. Nu își amintește când a fost audiat, dar după asta au ieșit la o țigară cu Golubenco în curte, unde Golubenco a comunicat că cunoaște că ei îl înregistrează dar îi este tot una, el nu are nici o vină și că cineva de sus i-a spus să ceară de la ei bani. Ei erau cu echipamentul pe ei și în acest sens este înregistrare video și audio.

El a fost prezent la discuția când s-a întrebat dacă suma de bani nu se micșorează din motiv că Cavca nu dorește să achite. La fel a fost prezent la discuția când a spus că direct de la ei nu v-a lua bani și trebuie să găsească o persoană din poliție pe care și el o cunoaște și de la

care nu se teme să primească banii. Ei l-au întrebat ce persoană, dar acesta a comunicat că ei singuri trebuie să o găsească.

A menționat că, a discutat despre faptul că să meargă la CNA deoarece pe el a fost deschis dosar penal fără nici un motiv. Ei au vrut să scrie plângere, dar poliția nu a primit-o. Crede că dosarul a fost deschis fără motiv, deoarece au vrut să primească bani de la ei. Când au fost la procuratură și domnul procuror a spus că nu vede motiv pentru a fi deschis dosar și posibil au trecut drumul vreunui polițist.

La CNA ei au fost după data de 10 noiembrie, crede că undeva pe 11, 12. Sticul de la CNA a fost dat lui Meșina, care arată ca un stic USB și li s-a arătat cum funcționează. Sticul a fost dat de colaboratorul de poliție pe care îl cheamă Vasile, dar familia acestuia nu cunoaște. Când Ion a sunat lângă ei se afla un alt polițist, pe care l-a văzut atunci prima oară și care le-a îndreptat la CNA, și dacă el a înțeles corect, acesta polițist este șeful de poliție de la gara feroviară. Pe data de 8 și 10 înregistrări nu sunt, deoarece ei încă nu fuseseră la CNA. Toate întâlnirile după asta, au fost înregistrate. Meșina a înregistrat cu sticul și camera video date de la CNA, dar cu telefonul nu s-a înregistrat. Cu telefonul s-au înregistrat doar mesajele, care au fost transmise la CNA. A precizat că, el a fost prezent când lui Meșina i s-a transmis tehnica și i s-a arătat cum lucrează, iar careva documente nu i-au fost date spre semnare.

A precizat că, ei au întrebat cum este posibil de închis dosarul, adică făcând referire la faptul că nu sunt pretenții din partea nimănui și nu au avut interes de al mulțumi cumva pe anchetator.

La fel, din câte își amintește anchetatorul i-a chemat cu o zi înainte de a expira termenul ce l-a dat pentru a aduce bani, era aproximativ 20 și ceva noiembrie. Termenul a fost până miercuri, iar cu o zi înainte i-a chemat pentru a-i audia. Golubenco i-a comunicat că îl audiază pe Lazar dar deja procurorul va decide ce statut are victimă sau parte vătămată. Când a depus declarații la d. Golubenco, ei deja aveau aparatura la ei. Atunci nu a avut discuții în birou despre faptul că trebuie să dea bani din motiv că mai era prezent un polițist. Toată discuția din ograda IP Strășeni a fost înregistrată și transmisă la CNA. Procurorul a fost înregistrat de el personal de tehnica dată de la CNA.

A precizat că, lui personal inculpatul nu i-a spus că trebuie să dea bani pentru a nu porni dosar penal. Discuțiile despre 3 000 euro i-au fost comunicate de Meșina, iar de suma de 4 500 euro de Cavca. Personal de la el Golubenco nu a cerut bani, el a văzut doar acel gest prin care a dat de înțeles că întrebarea poate fi rezolvată, după care Meșina s-a ridicat la el în birou și a întrebat cum se poate de rezolvat. Peste 3 săptămâni, după ce procurorul i-a spus că dosarul penal pe numele său a fost închis, el a fost telefonat de alt anchetator pentru îl audiat în calitate de bănuț. În ultima discuție, Golubenco a spus că cineva de mai sus a vrut să rupă bani de la ei prin mâinile lui. De la CNA lor li s-a spus să întrebe dacă să ducă banii lui sau cui să dea.

Declarațiile **martorului Meșina Gheorghe**, care a declarat că, la data de 15.10.2023 la Strășeni, în localul „Driver” a fost la ziua de naștere a lui Lazar Serghei, unde a avut loc un conflict, a fost chemată poliția. În acea seară poliția nu a dorit să ia de la ei declarația, au spus că nu va fi nici un dosar și totul va fi bine. Peste vreo săptămână a fost telefonat de la IP Strășeni și i s-a comunicat că urmează să se prezinte la Golubenco Igor și că s-a deschis un dosar penal. El l-a telefonat și au stabilit ziua când trebuie să se prezinte. Când s-a prezentat la IP Strășeni, a fost chemat în biroul anchetatorului și i s-a comunicat că va fi deschis dosar penal pe el și pe Lazar Serghei pentru huliganism. Alte discuții în acea zi nu au fost. Peste vreo săptămână a fost chemat pentru audiere în același birou. Declarațiile lui au fost scrise de Golubenco la calculator, din câte își amintește. În birou se afla el, Lazar Serghei și Cavca Ion – persoana cu care au avut

conflict la „Driver” unde au fost întrebați ce conflict au avut. A concretizat că, înainte de a face declarații la poliție, ei au fost toți trei în birou la Golubenco. Atunci lor doar s-a comunicat că este deschis dosar penal. Lazar Serghei a întrebat cum se poate de hotărât ca să nu fie judecată, la care Golubenco a spus să se ducă să se gândească și el i v-a spune ce să facă. După care ei toți trei au ieșit din birou, iar Gheorghe s-a întors înapoi și a întrebat ce se poate de făcut. El i-a scris pe foaie cu cifre suma de 3 000 euro și a spus ca suma să fie transmisă prin cineva de încredere care îl cunoaște pe el. Hârtia a strâns-o în mână și nu știe ce a făcut cu ea după. Gheorghe a spus că suma e mare și nu are pentru ce da așa bani, dar el i-a comunicat că suma poate să crească, Gheorghe a ieșit din birou. Seara în aceeași zi l-a telefonat și l-a întrebat ce a decis, la care Gheorghe i-a spus că nu a hotărât nimic. Gheorghe despre această sumă a spus lui Ion și Serghei, după ce au ieșit din birou, la care băieții la fel au spus că nu au pentru ce plăti. După care, Gheorghe a fost telefonat de Cavca Ion care i-a comunicat că trebuie să achite, să împartă suma împreună, pentru a nu fi dosar penal. Că a fost personal la inculpat. Gheorghe a propus să-l denunțe pe Golubenco, deoarece nu au pentru ce achita bani, iar Cavca nu a dorit. După care Gheorghe a vorbit cu Lazar Serghei și au decis să-l denunțe pe Golubenco și au plecat la IGP Chișinău, au intrat într-un birou. În acest timp a fost telefonat de Cavca Ion care i-a comunicat că suma a crescut la 4 500 euro, Gheorghe a pus la difuzor și discuția a fost înregistrată. După aceasta ei au fost duși la Direcția Urmărire Penală a MAI unde au depus declarații. În aceeași zi li s-au dat microfoane și i s-a spus că dacă vor fi telefonați, să înregistreze. Peste câteva zile le-a telefonat Cavca Ion și a spus că a vorbit cu Golubenco și trebuie să se întâlnească ca să discute. Această discuție a fost înregistrată. După care au fost telefonați de Golubenco, și chemați la inspectorat și i s-a adus la cunoștință că sunt bănuți, și apoi au ieșit afară. Golubenco a văzut că ei au tehnică și le-a spus că nu el intenționat a cerut bani de la băieți, dar cineva s-a apropiat de el și i-a spus să ceară bani de la ei. Banii nu au fost transmiși, căci Golubenco a spus că nu trebuie.

A precizat că, când a fost prima dată la Golubenco a înțeles că urmează să fie deschis dosar penal unde Gheorghe va avea calitate de parte vătămată, iar Lazar Serghei de învinuit. Golubenco a spus că se poate de hotărât fără judecată. De la început Gheorghe nu a înțeles prin ce modalitate, din acest motiv s-a întors înapoi. Golubenco a arătat careva gesturi din care a înțeles cum se poate de hotărât. Când Gheorghe s-a întors înapoi să întrebe concret cum se poate de hotărât întrebarea, a întrebat ce trebuie să facă, să dea bani, la care Golubenco i-a zis să nu vorbească de bani. După ce acesta a scris suma, Gheorghe a întrebat de ce atât de mult, iar Golubenco i-a comunicat că suma poate să crească.

A menționat că cu Cavca Ion au comunicat prin mesaje pe Viber, toate mesajele au fost transmise poliției. Cavca a comunicat că nu are de gând să-l denunțe pe Golubenco și va hotărî întrebarea singur. La fel, a menționat că Cavca le-a comunicat că a fost la Igor și că ultimul i-a spus că suma deja este de 4 500 euro, din motiv că cineva a auzit de cazul lor. Suma urma să fie achitată în comun de toți 3. Inițial Cavca a comunicat că nu dorește să achite bani, despre ce Gheorghe a spus lui Igor, iar acesta i-a comunicat că să hotărască, dar suma rămâne aceeași și să vine, dar de bani să nu mai vorbească. Suma menționată era pentru a înceta dosarul, ca să vorbească cu cineva și dosarul să nu ajungă la procuratură.

A indicat că, după ce el a primit tehnica, a fost la Golubenco care l-a audiat în calitate de bănuț. Când au fost ultima dată, Golubenco le-a spus să se ducă la Procuratură să semneze precum că nu au careva pretenții, dosarul se încheie pe motiv că nu sunt suficiente probe. El nu a dorit să achite bani, deoarece nu avea pentru ce, or ei au chemat poliția, care le-a comunicat că nu trebuie să scrie plângere, căci nu va fi nimic, dar după asta s-a deschis dosar penal.

A menționat că, Golubenco i-a comunicat ca banii să transmită printr-o persoană de încredere, căci în Gheorghe încredere nu are. Din câte își amintește, Golubenco i-a dat termen de o săptămână. La fel, Golubenco le-a comunicat că dosarul merge la Procuratură, după care în judecată în cazul în care nu hotărăsc, iar articolul lor prevede și închisoare. În aceeași zi l-a telefonat Golubenco și l-a întrebat ce s-a hotărât, la care Gheorghe a comunicat că a vorbit cu băieții dar nu s-a hotărât nimic. Gheorghe nu a văzut când a fost Ion la Golubenco.

Mai indică că, de cazurile de corupție se ocupă Anticorupție, dar de Procuratura și Centrul Anticorupție nu a auzit niciodată. Nu s-a adresat cu plângere la IP Strășeni sau la Procuratura Strășeni, deoarece nu avea încredere. La IGP l-a dus un prieten cu mașina, polițiștii de acolo personal le-au dus la Direcția Urmărire Penală a MAI, dar nu își amintește în ce birou a intrat. Nu ține minte cine este persoana care a înregistrat discuția lor atunci când a fost telefonat de Cavca. Nu își amintește nici ce aparat de înregistrare era, doar că i s-a spus să pună la difuzor și atât. Inspectorii le-au spus că nu ei se ocupă de cazurile de corupție și i-au dus la Buiucani, Topaz, dar nu ține minte cum se numește instituția. Acolo a depus declarații, a povestit totul cum a fost și le-a dat tehnică pentru înregistrare, care semăna cu un USB stic de calculator. Când a fost transmisă tehnica el s-a semnat pe multe foi, precum că o ia pe propria răspundere. Li s-a explicat cum se pornește și dacă vor fi sunați să o pornească și să o lase pornită. La fel li s-a spus că dacă vor fi sunați și o să mai ceară bani, să spună că o să aducă, dar să le spună locul, dar suma e mare și mai au nevoie de timp. A menționat că, USB stic nu semăna cu aparatul cu care a fost înregistrată discuția cu Cavca.

A precizat că, prima dată când a fost citat să se prezinte la Golubenco nu a înregistrat nimic, atunci doar le-a întrebat cine a mai fost la Driver în acea seară. Prima înregistrare a discuției cu Golubenco a fost făcută cu telefonul, din câte își amintește, dar nu ține minte sigur. Sticul el a primit după ce a depus plângere la ANI, după care cu acest stic l-a înregistrat pe Igor. Înregistrarea a transmis-o persoanei care i-a dat tehnica. Înainte de a scri plângere, pe Golubenco nu l-a înregistrat.

Nu cunoaște dacă ofițerul de urmărire penală are dreptul să închidă dosarul fără procuror. Golubenco a cerut bani pentru ca dosarul să nu ajungă la Procuratură. Golubenco nu i-a dat nici un document referitor la statutul lui în dosarul menționat, doar a zis că acesta este parte vătămată.

A precizat că, el inculpatului nu i-a dat bani. Fără a-i fi dați bani, Golubenco l-a recunoscut ca parte vătămată, dar prima dată i-a spus că este învinuit. Golubenco nu doar prin semne dar și verbal a spus că se hotărăște totul cu bani, dar mai întâi a scris pe foaie suma de 4 500 lei. Nu își amintește dacă inculpatul a cerut bani, până ca Lazar să întrebe cum se poate de hotărât întrebarea.

Declarațiile **martorului Cavca Ion**, care a declarat că, nu își amintește data exact, dar în anul 2024, mai exact în toamna anului 2023, a avut un conflict la barul „Driver” din or. Strășeni. A venit poliția la fața locului și a documentat cazul pe loc. După care, peste vre-o 2-3 săptămâni el a primit citație acasă ca să se prezinte la poliție, la domnul Igor. Nu își amintește la ce dată s-a prezentat la poliție, dar acolo mai erau băieți cu care a avut conflictul la Driver, și anume Meșina Gheorghe și Lazar Serghei în biroul d. Igor. Atunci Igor le-a făcut cunoștință cu dosarul lor și a spus că dosarul va fi depus mai departe la judecător. El nu a fost de acord și ei pe loc au semnat că nu au pretenții unul față de altul, dar ordonanța de încetare nu au. La fel Igor a spus că trebuie să se ducă la procuror pentru a fi luate măsuri conform legii. Ion nu a fost de acord și la un moment dat s-a ridicat de pe scaun și a spus că își va lua un avocat și o să răspundă pentru fapta sa, după care a ieșit din birou. Băieții au rămas în birou. Peste câteva minute au ieșit băieții, Ion

în acest moment încălzea mașina. Băieții l-au chemat într-o parte și i-au spus că Igor a cerut 3 000 euro, Ion s-a revoltat, comunicând că nu este de acord și ei s-au despărțit. Atunci băieții nu aveau o decizie, doar i-au transmis mesajul. După o perioadă de câteva săptămâni, el se afla la serviciu și a fost telefonat de Gheorghe care a solicitat să se întâlnească și să vorbească, Ion a refuzat. Gheorghe a venit la el la serviciu și insistau ca băieții să-i dea banii lor, și să pună Ion pe ai lui și să achite lui Igor ca să nu ajungă în judecată, anume ca Ion să-i transmită banii. Lui Ion i s-a părut suspectă insistența lor și el a refuzat, după care băieții au plecat. El a decis să meargă la Igor în aceeași zi pentru a se clarifica. A intrat în biroul la Igor și i-a spus că au venit acele două persoane și îi dădeau bani pentru ca să mai pună și el și să transmită lui. I-a spus de suma de 3 000 euro și a întrebat dacă este corect, la care Igor a spus că a vorbit cu ei atunci în birou, că ei au făcut deja cunoștință cu dosarul și să nu-l mai deranjeze.

A menționat că, a înțeles că suma comunicată de băieți este din partea lor, posibil ei doreau să facă ceva bani pe seama lui Ion. El a înțeles că băieții au vrut să facă lui un dosar penal pe mită, din acest motiv au încercat să îi dea banii lui, pentru ca ei să fie curați. Ion primea apeluri din partea lor, dar nu le răspundea și le-a scris mesaj să nu-l mai deranjeze.

Ion a atras atenția că băieții ziceau că au pe cineva la Chișinău care vrea să-i dea o lecție lui Igor, a înțeles că cineva vrea să se răzbune. După care Ion le-a trimis mesajul și le-a spus să nu îl mai deranjeze.

A indicat că pentru cazul de la Driver judecata a avut loc deja, și el a fost amendat contravențional.

A precizat că, în momentul audierii, nu au fost careva aluzii că ar pretinde bani. A fost o audiere normală. Față de el nu a fost nici un cuvânt sau gest prin care să se înțeleagă că cere bani. Ion nu a fost deloc telefonat de Igor, doar băieții l-au sunat. El lui Igor nu i-a spus că nu are bani și că nu dă bani, doar l-a întrebat dacă este adevărat ce au spus băieții de bani. Ceea ce a declarat el la urmărirea penală este adevărat. Discuție despre faptul cum să transmită bani, ei nu au avut. Ion cunoaște despre suma de 3 000 euro, despre care i-au comunicat-o băieții, de altă sumă nu știe. Cu Meșina și Lazar au discutat pe viber, au fost mai multe mesaje nu tare lungi dar tot în privința asta. El nu răspundea la apeluri și ei au început să scrie pe viber.

Ion a fost audiat în calitate de bănuit, dar nu a fost cu avocat. El a întrebat pe Igor de ce se merge mai departe dacă nimeni nu are pretenții și Igor a spus că nu depinde de el, dar așa prevede legea. Gheorghe și Serghei nu i-au propus să-l denunțe pe Igor despre faptul că cere bani, ei doar au zis că au pe cineva la Chișinău. El personal nu are cunoștință la Inspectoratul de Poliție. El nu a încercat să rezolve cazul prin alte persoane de la poliție, aștepta chemare în judecată pentru a achita amendă după lege.

A precizat că mesajul de la Meșina de la f.d.24, Vol. II, el nu a primit, aceasta poate fi o schemă. Igor niciodată nu i-a zis de bani, suma el a auzit-o din partea altor persoane. Igor nu i-a arătat video. Declarațiile date acum în instanța de judecată le-a susținut pe deplin, și a menționat că sunt drepte.

Învinuirea adusă lui Golubenco Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate se bazează și pe documentele și procesele verbale anexate la cauza penală și care au fost cercetate în ședința de judecată prin prisma pertinentei și concludenței lor, cum ar fi:

Volumul II:

- Conținutul ordonanței de ridicare din 10.11.2023, prin care s-a ridicat de la Meșina Gheorghe Nicolai, fișiere audio și screenshot a discuțiilor cu privire la acțiunile pretins ilegale a polițistului pe nume Igor. (f.d.5);

- Conținutul procesului verbal de ridicare din 10.11.2023, prin care au fost ridicate patru fișiere audio care se conțin pe suport tehnic CD; 37 fișiere de tip IPG printate pe foi A4 a câte unu pe fiecare filă. (f.d.6-43);
- Conținutul procesului verbal de examinare din 26.01.2024 (f.d.44-73);
- Conținutul procesului verbal de ridicare din 04.12.2023, prin care a fost ridicat un telefon mobil de model „Redmi note 12S” cu nr. de model 2303CRA44A, în care este activă cartela SIM cu numărul (f.d.76-79);
- Conținutul procesului verbal de examinare din 04.12.2023 (f.d.80-92);
- Conținutul ordonanței de anexare a documentelor la cauza penală din 24.01.2024 (f.d.93-94);
- Conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2024 (f.d.97-99);
- Copia actelor procesuale (f.d.100-134);
- Conținutul procesului verbal de examinare din 22.01.2024 (f.d.135-138);
- Conținutul ordonanței de anexare a documentelor la cauza penală din 24.01.2024 (f.d.139-140);
- Conținutul procesului verbal de ridicare din 24.01.2024, prin care a fost ridicat registrul de evidență a vizitatorilor din cadrul IP Strășeni pentru anul 2023. (f.d.142 și verso);
- Conținutul procesului verbal de examinare din 24.01.2024 (f.d.143-152);
- Revendicarea pe numele lui Golubenco Igor (f.d.182);
- Copia extrasului din Ordinul nr. 510 ef (f.d.191-196);

Volumul III:

- Anexa la volumul III, un plic sigilat ce conține: un plic sigilat, ce conține trei suporturi electronice pe care sunt stocate rezultatele măsurilor speciale de investigație: interceptarea și înregistrarea comunicațiilor și a imaginilor; un plic sigilat, ce conține un suport electronic pe care sunt stocate rezultatele măsurii speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicațiilor; un plic sigilat, ce conține un suport electronic cu înregistrări audio, ridicate în cadrul urmăririi penale.

Audiind participanții la ședința de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată concluzionează că:

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Conform art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Potrivit practicii judiciare „cu privire la sentința judiciară” se relevă că, instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în mod corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Potrivit art.6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În virtutea prevederilor art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

În acest sens, instanța notează că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesului penal stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 24 alin. (2)-(4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Conform art. 99 Cod de procedură penală, în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În contextul art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 6 par. 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, stabilește că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa v-a fi legal stabilită.

Potrivit jurisprudenței CEDO, instanța națională trebuie să efectueze o examinare efectivă a probelor propuse de părți (vezi Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în (hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005), a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În conformitate cu prevederile art.14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. (2) Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 alin. (1) și (2) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea extinsă; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

Potrivit pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 statuează că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată subliniază că și-a bazat concluziile despre vinovăția adusă inculpatului pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

Cu referire la încadrarea juridică adusă lui Golubenco Igor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, și anume, coruperea pasivă, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate îl constituie relații sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

Coruperea pasivă prejudiciază, în primul rând, funcționarea normală a organelor de stat și administrative, încălcând-o. În esență, coruperea pasivă reprezintă folosirea abuzivă a puterii publice, în scopul satisfacerii unor interese personale sau de grup.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele oferite, ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine; 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

Prin „*privilegii*” se înțelege, după caz: scutirea de obligații (către stat); 2) oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale.

Prin „*avantaje*” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică o avusese înaintea comiterii infracțiunii specificată la art. 324 alin. (4) Cod penal.

Prin „*oferte*” înțelegem ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

Prin „*promisiuni*” se înțelege asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei publice. Se are în vedere că remunerația (promisă, oferită sau dată de corupător) nu-i este legal datorată persoanei publice. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, persoana publică să nu fie îndreptățită a pretinde, accepta sau primi o asemenea remunerație.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Astfel, modalitatea de *pretindere* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor.

În caz de pretindere, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, care poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice mijloc de comunicare și nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine și este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei publice de a condiționa de ea conduita legală de obligațiile sale de serviciu.

Infracțiunea prevăzută de art. 324 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificată la art. 324 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă în interesul material.

Scopul infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: 1) *scopul îndeplinirii* – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 2) *scopul neîndeplinirii* – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 3) *scopul întârzierii îndeplinirii* – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 4) *scopul grăbirii îndeplinirii* – în interesul corupătorului sau al

persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Subiectul infracțiunii prevăzută la alin. (1) art. 324 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Conform art. 123 alin. (2) Cod penal, *pin* persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit art. 3 din Codul penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise.

Potrivit art. 4 din Codul penal, întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societății, drepturile și libertățile acesteia. Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

Conform art. 5 din Codul penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni sânt egale în fața legii și sânt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație. Apărarea drepturilor și intereselor unei persoane nu poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor altei persoane sau a unei colectivități.

Potrivit art. 1 din Codul de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Reprezentarea învinuirii în instanțele judecătorești constituie o atribuție constituțională de bază a procurorului. Această activitate urmează a fi desfășurată la un înalt nivel profesional, contribuind real și eficient la justa examinare a cauzelor penale, în scopul protejării persoanei, societății și statului de atentatele criminale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie condamnată.

Procesul judiciar penal servește drept garanție pentru stabilirea adevărului, datorită principiului contradictorialității, adică al confruntării a două părți opuse prin polemică,

argumente când fiecare circumstanță se examinează, iar fiecare probă se verifică atât prin prisma acuuzării, cât și a apărării.

Reprezentând învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă reiterează că dimensiunea obligațiunilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nici o obligație de rezultat care ar presupune că orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare.

Conform rechizitoriului, inculpatului Golubenci Igor i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(1) din Codul penal.

Prezumția nevinovăției presupune că la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție fiind răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția instanței de judecată, trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 14.11.2023, a fost pornită urmărirea penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru faptul că, la data de 15.10.2023 în jurul orei 23:15 în localul Driver din mun. Strășeni str. Ștefan cel Mare 117, între un grup de persoane de gen masculin în moment ce se aflau în interiorul localului, s-a iscat un conflict cu aplicarea violenței fizice, în rezultatul căruia s-a sistat activitatea localului și încălcat ordinea publică a persoanelor aflate în local. (f.d.100, Vol. II)

La fel, potrivit proceselor verbale de audiere a victimei, au fost recunoscute în calitate de victimă - Meșina Gheorghe și Lazar Serghei (f.d.109-119, Vol. II), iar potrivit ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, a fost recunoscut Cavca Ion. (f.d.120, Vol. II)

Instanța stabilește că, actele organului de urmărire penală, pe cauza penală nr. 2023330357, au fost întocmite de ofițerul de urmărire penală a SUP al IP Strășeni, inspector principal – Igor Golubenco.

Ulterior, potrivit denunțului din 10.11.2023 depus de Meșina Gheorghe la organul de urmărire penală și primit de ofițerul principal de urmărire penală al DUP a INI al IGP al MAI comisar principal – Valentin Franț, se solicită atragerea la răspundere conform legislației în vigoare colaboratorul de poliție pe nume „Igor”, posesor al numărul de telefon 069289432, angajat al IP Strășeni, care la 08.11.2023 a pretins de la el și cunoscutul său Lazar Serghei mijloace financiare în mărime de 4 500 euro, sub pretextul neîncheperii urmăririi penale și adoptării unei hotărâri favorabile, pe un caz de bătaie, în care a fost implicat el și cunoscutul său Lazar Serghei și care a avut loc la data de 15.10.2023 în or. Strășeni, localul Driver. (f.d.4, Vol. I)

Potrivit probelor acuuzării, prin ordonanța organului de urmărire penală din 10.11.2023 a fost începută urmărirea penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal. (f.d.1, Vol. I)

Potrivit Raportului organului de urmărire penală din 13.11.2023, s-a propus expedierea cauzei penale cu nr. 2023590150 în PCCOCS pentru a fi remisă conform competenței organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, iar potrivit ordonanței din 13.11.2023 cauza a fost remisă Centrului Național Anticorupție. (f.d.5, 7-8, Vol. I)

Astfel, instanța menționează că, potrivit declarațiilor lui Meșina Gheorghe oferite în cadrul ședinței de judecată acesta a declarat că, „...după conflictul din Driver, peste vre-o săptămână a fost telefonat de la IP Strășeni și i s-a spus să se prezinte la Golubenco Igor, deoarece s-a deschis un dosar penal. Când s-a prezentat la IP Strășeni, a fost chemat la biroul anchetatorului, și prima oară i-a fost adusă la cunoștință că se deschide dosar penal pe numele lui și a lui Lazar Serghei pentru huliganism, alte discuții în acea zi nu au fost.”. (f.d.63, Vol. III)

Faptul prezentării lui Meșina Gheorghe pentru prima dată la Golubenco Igor se confirmă prin Registrul de evidența a vizitatorilor IP Strășeni, prin care se constată că, la data de 08.11.2023 Meșina Gheorghe s-a înregistrat la ora 09:10 pentru vizita la Golubenco Igor, iar Lazar Serghei la 08.11.2023 ora 09:35. (f.d.149, Vol. II)

La fel, potrivit declarațiilor martorilor Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion se constată că aceștia s-au prezentat într-o zi toți trei la anchetatorul Golubenco Igor unde ultimul le-a anunțat că este dosar penal și le-a întrebat despre conflictul pe care aceștia au avut.

Faptul că Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion au fost prezenți la Golubenco Igor se confirmă prin Registrul de evidența a vizitatorilor IP Strășeni, unde cert este indicat că la data de 10.11.2023 toți trei martori s-au înregistrat pentru vizita la Golubenco Igor. (f.d.150, Vol. II)

În acest context instanța menționează că, aflându-se în biroul lui Golubenco Igor, Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion în momentul când li s-a adus la cunoștință că este dosar penal, ei s-au revoltat, și potrivit declarațiilor lui Cavca Ion acesta nefiind de acord a ieșit din birou, iar peste câteva minute au ieșit și băieții Meșina Gheorghe și Lazar Serghei.

Instanța reține că, potrivit declarațiilor lui Meșina Gheorghe, Lazar Serghei a întrebat pe Golubenco Igor „cum se poate de hotărât ca să nu fie judecată”, faptele care se confirmă prin declarațiile martorului Lazar Serghei.

Instanța constată existența unor divergențe esențiale între declarațiile martorilor sub aspectul modalității pretinsei „pretinderi” a sumei de bani.

Astfel, pe de o parte, versiunea lui Meșina Gheorghe, potrivit căreia Golubenco Igor ar fi făcut un semn sugestiv cu mâinile, din care ar fi rezultat intenția de a primi bani, a fost susținută de martorul Lazar Serghei. Pe de altă parte, martorul ocular Cavca Ion – persoană prezentă în biroul inculpatului în momentul discuției – a infirmat categoric această împrejurare, declarând în ședința de judecată că, în prezența sa, „nu a fost pronunțat nici un cuvânt sau făcut vreun gest prin care să se înțeleagă că Golubenco Igor cere bani”.

Prin urmare, instanța reține că unica persoană aflată în poziția de a percepe nemijlocit presupusul gest – și care nu are un interes direct în confirmarea versiunii acuzării – nu a confirmat existența vreunui comportament univoc din partea inculpatului care să poată fi calificat drept pretindere.

Totodată, din declarațiile concordante ale martorilor Lazar Serghei și Cavca Ion rezultă că, după ieșirea din birou, Meșina Gheorghe a decis să revină singur la inculpat pentru a clarifica sensul pretinsului gest. Această circumstanță este confirmată chiar de Meșina Gheorghe, care a arătat că s-a întors pentru a întreba „ce se poate de făcut”, moment în care, potrivit afirmațiilor sale, inculpatul ar fi scris pe o foaie suma de 3 000 euro.

Instanța apreciază însă critic această versiune, întrucât ea nu este susținută de date obiective. Potrivit Registrului de evidența a vizitatorilor IP Strășeni (f.d.150, Vol. II), la data de

10.11.2023 Meșina Gheorghe figurează cu o singură înregistrare – ora de intrare 11:30 și ora de ieșire 12:30 – fără a exista o mențiune distinctă privind o revenire ulterioară în biroul inculpatului. De asemenea, ceilalți doi martori nu au confirmat perceperea directă a acestei preținse reveniri și nici a momentului scrierii sumei pe foaie.

În plus, declarațiile martorului Cavca Ion, depuse sub jurământ, relevă că, după ce a aflat de la ceilalți doi despre suma de 3 000 euro, acesta s-a deplasat personal la inculpat pentru a verifica veridicitatea informației, iar răspunsul primit a fost că „a vorbit totul cu ei atunci în birou” și că să nu mai fie deranjat. Cavca Ion a precizat în mod expres că „Igor niciodată nu mi-a zis de bani”, infirmând astfel existența unei pretinderi directe în raport cu propria persoană.

Mai mult, același martor a relatat că a perceput ca suspectă insistența lui Meșina Gheorghe și Lazar Serghei ca suma să fie transmisă prin intermediul său, exprimând convingerea că inițiativa privind suma de bani ar fi putut proveni de la aceștia.

Instanța observă, de asemenea, inconsecvențe în declarațiile lui Meșina Gheorghe sub aspectul cuantumului sumei preținse. Inițial, acesta a afirmat că inculpatul ar fi scris pe foaie suma de 3 000 euro, iar ulterior că suma de 4 500 euro i-ar fi fost comunicată de Cavca Ion; într-o altă relatare, a indicat că inculpatul ar fi scris direct suma de 4 500 euro. Aceste oscilații cu privire la un element esențial al preținsei infracțiuni – cuantumul remunerației ilicite – afectează coerența și stabilitatea versiunii acuzării.

În ansamblu, instanța reține că declarațiile martorilor nu sunt concordante sub aspectul existenței unui gest univoc de pretindere, al momentului și modalității concretizării sumei și al cuantumului acesteia, aspecte ce urmează a fi analizate prin prisma standardului de probă „dincolo de orice dubiu rezonabil”.

Cu referire la mijloacele de probă invocate de acuzare – și anume procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 10.11.2023, prin care de la Meșina Gheorghe au fost ridicate fișiere audio și capturi de ecran ale unor discuții ce ar viza acțiunile pretins ilegale ale polițistului „Igor” (f.d.5–43, Vol. II), precum și procesul-verbal de examinare din 26.01.2024, prin care a fost examinat conținutul suportului optic CD-R cu denumirea „Media”, ridicat în aceeași zi (f.d.44–73, Vol. II), instanța reține următoarele:

În cursul urmăririi penale, apărătorul inculpatului, avocatul Gheorghe Cobzac, a formulat o cerere prin care a solicitat:

- ridicarea descifrărilor telefonice ale petiționarului și ale inculpatului;
- dispunerea unei expertize fonoscopice și analitice asupra purtătorului original al înregistrărilor;
- verificarea autenticității materialului audio, în scopul stabilirii dacă înregistrările au fost sau nu supuse unor intervenții de tip montaj, modificare sau alterare tehnică.

Prin Ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Principal, Simion Caraja, din 23.02.2024, această cerere a fost respinsă integral ca neîntemeiată (f.d.225 verso, 226–227, Vol. II).

Instanța consemnează, astfel, că autenticitatea și integritatea tehnică a înregistrărilor audio ridicate de la Meșina Gheorghe nu au fost supuse unei expertize tehnico-științifice independente, în pofida unei solicitări exprese formulate de apărare, iar cererea în acest sens a fost respinsă la nivelul urmăririi penale.

În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 93 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la

constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinutului, inculpatului, victimei, părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delictu; 4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-științifice și medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control. 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigații, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3); dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Potrivit art. 95 alin. (2) Cod de procedură penală, chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.

Curtea Constituțională prin Decizia nr. 120 din 15.12.2017 (pct. 20 și 21) a constatat că, subiecții îndrituiți cu atribuția de a decide admisibilitatea probelor sunt: 1) organul de urmărire penală; 2) instanța de judecată. De aici derivă și următoarea constatare: părțile pot cere admisibilitatea unor probe atât la etapa urmăririi penale, cât și în cursul judecății. Respectiv, la etapa urmăririi penale admisibilitatea unei probe va fi decisă de organul de urmărire penală, iar la judecarea cauzei – de către instanța de judecată.

Curtea menționează că, admisibilitatea probelor trebuie examinată sub toate aspectele, în mod obiectiv și călăuzindu-se de lege, cu o motivare corespunzătoare, astfel încât să înlăture orice suspiciune de arbitrar. În particular, la admiterea unor probe și la respingerea altora organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată sunt obligate să indice cu suficientă claritate argumentele unei asemenea soluții.

Curtea relevă că pentru aflarea adevărului este indispensabilă cunoașterea realității obiective a împrejurărilor cauzei, iar această operațiune nu se poate realiza decât prin administrarea probelor. Această activitate constă în deducerea în fața organului de urmărire penală sau, după caz, a instanței de judecată a faptelor și a împrejurărilor faptice care configurează orice probă, în așa fel încât să se formeze o reprezentare exactă a celor petrecute. Pentru aceasta, activitatea de administrare a probelor trebuie să se desfășoare astfel încât să se

evite orice atingere care ar putea nesocoti demnitatea umană, dreptul la apărare, principiul egalității armelor și, în consecință, prestigiul justiției.

În art. 6 par. 2 și par. 3 din CEDO sunt enunțate mai multe principii care susțin dreptul la un proces echitabil. În accepțiunea CtEDO, „egalitatea armelor” constituie principiul fundamental al procesului echitabil, care implică obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, în condițiile în care nu o plasează într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Din punct de vedere formal, „egalitatea părților înaintea judecătorului” oferă posibilitatea părților de a participa în mod egal la cercetarea probelor și, în același timp, ca părțile să dispună de aceleași mijloace pentru a-și pune în valoare argumentele. Este vorba, în principal, de garantarea egalității părților în fața instanței și de protejarea caracterului efectiv al dezbaterilor contradictorii. Astfel, se evocă egalitatea de mijloace între acuzare și apărare, sprijinind judecata pe egalitatea armelor, care impune obligația de a trata părțile în mod egal, fără ca una dintre ele să poată revendica un drept de care cealaltă nu a beneficiat.

Conform art. 20 alin. (1) din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Conform pct. 20 din Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 14 martie 2019, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk v. Elveția, 12 iulie 1988, § 46, și Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83). Prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina v. Slovenia, 22 mai 2018, § 43).

Pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat. În particular, trebuie să se examineze dacă persoanei ia fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang v. Ucraina, 13 noiembrie 2018, § 57).

Conform pct. 25 din Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 14 martie 2019, solicitarea de a declara nule anumite probe la etapa cercetării judecătorești instituie, pe de o parte, un drept al părții de a face referire la această nulitate la etapa dezbaterilor judecătorești, iar pe de altă parte, o obligație a instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la nulitatea invocată.

Conform pct. 53 din Decizia Curții Constituționale nr. 47 din 22 mai 2018, (...) inadmisibilitatea probei stabilită la etapa judecării cauzei penale impune doar o obligație a instanței de a nu ține cont de ea la adoptarea deciziei sale.

Așadar, instanța de judecată accentuează că, potrivit Procesului-verbal de ridicare, s-a constatat că, la data de 10.11.2023 ora 17:10 de la Meșina Gheorghe a fost ridicat 4 (patru) fișiere audio care se conțin pe suport tehnic CD; 37 fișiere de tip IPG printate pe foi A4 a câte unul pe fiecare filă. (f.d.6 și verso)

Potrivit Ordonanței de începere a urmăririi penale din 10.11.2023, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în baza denunțului din 10.11.2023, făcut de Meșina Gheorghe. Denunțul fiind depus la organul de urmărire penală și primit de ofițerul principal de urmărire penală al DUP a INI al IGP al MAI comisar principal – Valentin Franț. (f.d.1, 4, Vol. I)

Potrivit informației prezentate la materialele cauzei de către Inspectoratul Național de Investigație, Direcția urmărire penală din 15.08.2025, se comunică că, potrivit informației în

baza de date procesului penal nr. 20235900204, a fost înregistrat la 10.11.2023 orele 11 și 20 min.

Potrivit Registrului de evidența a vizitatorilor IP Strășeni se constată că la data de 10.11.2023 ora 11:30 Meșina Gheorghe, Cavca Ion și Sergiu Lazar s-au prezentat la Golubenco Igor și au ieșit din inspectorat la ora 12:30. (f.d.150, Vol. II)

În acest sens, instanța reține că, martorul Meșina Gheorghe a indicat că a vorbit cu Lazar Serghei și au hotărât să-l denunțe pe Golubenco, deoarece nu au pentru ce plăti, și au plecat la Inspectoratul General de poliție la Chișinău, după care au fost duși la Direcția urmărire penală a MAI, unde au fost audiați. În aceeași zi lor li s-au dat microfoane și li s-a spus că dacă vor fi telefonați să înregistreze, tehnică care seamănă cu un USB stic de calculator și li s-a explicat cum se pornește.

Instanța reține că, potrivit declarațiilor oferite în ședința de judecată, Meșina Gheorghe a menționat că prima înregistrare a discuției, „din câte își amintește”, ar fi fost realizată cu telefonul personal, anterior sesizării organelor competente și anterior autorizării sau coordonării unor eventuale măsuri speciale de investigație.

Această circumstanță prezintă relevanță sub aspectul legalității administrării probelor, întrucât rezultă că înregistrarea respectivă nu a fost efectuată în cadrul unui procedeu probator reglementat de Codul de procedură penală și nici în condițiile unei măsuri speciale de investigație autorizate potrivit legii.

Or, în conformitate cu principiul legalității probelor și cu exigențele art. 93, 99–101 Cod de procedură penală, elementele de fapt pot dobândi valoare probatorie doar dacă sunt obținute în modul stabilit de lege. Înregistrările efectuate în afara cadrului procesual, fără respectarea garanțiilor legale privind autenticitatea, integritatea și verificabilitatea sursei, ridică serioase dubii asupra admisibilității și forței lor probante.

Prin urmare, în măsura în care prima înregistrare a fost realizată prin mijloace proprii, în afara unui cadru procedural reglementat și fără a fi supusă unei verificări tehnico-științifice privind autenticitatea sa, instanța apreciază că această probă este afectată sub aspectul legalității și nu poate constitui, în sine, un fundament suficient pentru stabilirea vinovăției inculpatului.

În concluzie, la momentul aflării la data de 10.11.2023 lui Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion între orele 11:30 și 12:30 în incinta biroului lui Golubenco Igor – instituțiile corespunzătoare și anume Inspectoratul de Poliție Chișinău, INI sau CNA nu erau înștiințate și respectiv, înregistrările efectuate în acest moment nu erau coordonate cu instituțiile respective. Faptele care au fost confirmate și de către martorul Lazar Serghei, care a comunicat că pe data de 10.11.2023 ei nu aveau aparatura de la CNA și că înregistrări la data de 8 și 10 noiembrie nu au fost făcute, or ei încă nu aveau tehnică de la CNA.

Având în vedere cele relatate, examinând chestiunea admisibilității înregistrărilor audio efectuată de Meșina Gheorghe la data de 10.11.2023 în incinta biroului Golubenco Igor, au fost efectuate în afara măsurilor speciale de investigație și fără autorizarea judecătorului de instrucție, și respectiv acestea înregistrări nu pot fi puse la baza sentinței, în contextul în care prin refuzul organului de urmărire penală a efectuării expertizei judiciare a înregistrărilor audio, a fost îngrădit dreptul apărării la un proces echitabil și stabilirii tuturor circumstanțelor.

Or, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, pct. 102, instanța de judecată reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces”.

Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și, respectiv, art. 6 par. 1 din CEDO, trebuie să fie practic și efectiv, nu teoretic și iluzoriu.

În acest sens, în Cauza Ibrahim și alții c. Regatul Unit (Hotărârea din 13 septembrie 2016, pct. 274), CEDO a sistematizat o listă neexhaustivă de factori relevanți pentru evaluarea caracterului echitabil al procesului penal, în particular: cadrul juridic care reglementează admisibilitatea și aprecierea probelor; calitatea probelor și dacă circumstanțele în care au fost obținute pun la îndoială credibilitatea sau acuratețea acestora; existența sau inexistența posibilității pentru persoană de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora; ponderea probelor și, în special, dacă probele au format o parte integrantă sau o parte semnificativă a celor care au stat la baza condamnării, precum și ponderea altor mijloace de probă în cauză.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată că, proba acuzării, și anume înregistrările audio efectuată de Meșina Gheorghe la data de 10.11.2023 în incinta biroului Golubenco Igor, constatată inadmisibilă de către instanța de judecată, nu constituie unica probă a probatoriului acuzării.

În acest context, se atestă că, potrivit înregistrărilor efectuate în cadrul măsurilor speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor, nu reiese că, Golubenco Igor a pretins careva sume bănești de la Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion.

Dacă se pretinde a merge pe versiunea acuzării privind vinovăția lui Golubenco Igor în comiterea infracțiunii imputate, atunci apare întrebarea de ce Golubenco Igor la data de 14.11.2023, pornește urmărire penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, unde Meșina Gheorghe și Lazar Serghei fiind recunoscuți în calitate de victimă, iar Cavca Ion având calitate de bănuît, fără să-i fie transmisă vreo sumă bănească, presupus pretinsă de acesta. (f.d.100, 109-119, 120, Vol. II)

În plus, instanța de judecată reține că, măsurile speciale de investigație au început abia la data de 20.11.2023, fiind dispuse prin încheierea judecătorului de instrucție din data de 20.11.2023. (f.d.51, Vol. I)

De asemenea, instanța de judecată atestă că, Cavca Ion în cadrul ședinței de judecată a comunicat că a atras atenția că băieții ziceau că au pe cineva la Chișinău, care vrea să dea o lecție lui Igor, a înțeles că cineva vrea să se răzbune. I s-a părut suspectă insistența băieților de a da bani lui Ion pentru ca acesta să transmită lui Igor.

Mai mult, și din declarațiile martorului Lazar Serghei și din acele oferite de martorul Cavca Ion reiese că, de pretinsa suma de bani solicitată de Golubenco Igor au aflat doar din spusele lui Meșina Gheorghe.

Instanța mai menționează că, atât Meșina Gheorghe, cât și Lazar Serghei au indicat că, Lazar Serghei l-a întrebat pe Golubenco în timp ce se aflau în biroul acestuia, „cum se poate de hotărât ca să nu fie judecata,, ceea ce instanța de judecată poate interpreta ca provocarea la comiterea infracțiunii, or în caz de pretindere, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, care în consecință, în viziunea instanței de judecată este un temei de achitare, deoarece lipsește elementul infracțiunii – intenția.

Analizând ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, instanța apreciază necesar a examina dacă acțiunile imputate inculpatului nu reprezintă rezultatul unei provocări la acte de corupție, incompatibilă cu exigențele unui proces echitabil garantat de art. 6 §1 și §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și cu principiile fundamentale ale procesului penal intern.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în special în cauzele *Teixeira de Castro c. Portugaliei* (1998), *Ramanauskas c. Lituaniei* (Marea Cameră, 2008) și *Bannikova c. Rusiei* (2010), există provocare atunci când autoritățile sau persoanele care acționează sub coordonarea acestora nu se limitează la investigarea pasivă a unei activități infracționale preexistente, ci exercită o influență de natură să determine comiterea unei infracțiuni care, în absența acestei intervenții, nu ar fi fost săvârșită. În asemenea situații, utilizarea probelor astfel obținute compromite caracterul echitabil al procesului în ansamblu.

În cauza de față, instanța constată că din materialele dosarului nu rezultă existența unor indicii obiective anterioare care să demonstreze predispoziția inculpatului Golubenco Igor la săvârșirea unor acte de corupție. Nu s-a făcut dovada existenței unor plângeri anterioare, a unor investigații prealabile ori a altor date operative care să indice o practică infracțională preexistentă. Denunțul formulat la 10.11.2023 constituie primul și singurul element declanșator al urmăririi penale pentru corupere pasivă.

În același timp, instanța reține că, în dosarul privind conflictul din localul „Driver”, Meșina Gheorghe și Lazar Serghei aveau calitatea procesuală de victime, iar Cavca Ion pe cea de bănuț. Or, din actele dosarului nu rezultă că Meșina Gheorghe și Lazar Serghei ar fi fost expuși în mod real unui risc de tragere la răspundere penală, care să le genereze o temere legitimă și un interes direct de a obține, prin corupere, o soluție favorabilă. Dimpotrivă, persoana aflată într-o poziție procesuală vulnerabilă era Cavca Ion, care însă a declarat în mod constant că inculpatul nu i-a pretins bani și nu a formulat în prezența sa nici un gest sau cuvânt din care să rezulte o asemenea intenție.

Instanța observă că discuția privind „cum se poate de hotărât ca să nu fie judecată” a fost inițiată de către unul dintre martori, iar potrivit declarațiilor acestora, Meșina Gheorghe a revenit singur în biroul inculpatului pentru a clarifica presupusul sens al unui gest. Ulterior, după formularea denunțului, martorii au fost dotați cu tehnică de înregistrare și instruiți să întrebe cui și în ce mod să transmită banii. Or, conform criteriilor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o asemenea intervenție activă poate depăși limitele unei investigații pasive atunci când autoritățile contribuie la consolidarea sau dezvoltarea unei situații create artificial.

Mai mult, instanța reține că nu este demonstrată în mod coerent legătura logică dintre presupusa pretindere și interesul funcțional al inculpatului. În condițiile în care pretinsa sumă ar fi fost solicitată de la persoane care aveau calitatea de victime în dosarul de huliganism, iar persoana recunoscută în calitate de bănuț a negat existența oricărei pretinderi, susținerea acuzării nu este susținută de o logică procesuală clară și consecventă.

În lumina celor expuse, instanța constată că elementele cauzei relevă indicii serioase că situația probatorie a fost generată și amplificată printr-o conduită ce depășește limitele unei investigații pasive, existând riscul ca fapta imputată să fi fost determinată sau provocată prin intervenția activă a denunțătorilor, sub coordonarea organelor competente.

Într-un proces penal guvernat de principiul prezumției nevinovăției și de regula *in dubio pro reo*, instanța este obligată să verifice cu rigurozitate dacă activitatea de documentare a infracțiunii nu a degenerat într-o incitare inadmisibilă. În măsura în care există dubii serioase cu privire la caracterul spontan al conduitei imputate și la existența unei predispoziții infracționale prealabile, aceste dubii nu pot fi interpretate decât în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța apreciază că, în contextul circumstanțelor concrete ale cauzei și al standardelor stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, probele obținute în asemenea condiții nu pot fundamenta, dincolo de orice dubiu rezonabil, o concluzie de

vinovăție, întrucât există riscul real ca acestea să fie rezultatul unei provocări la comiterea infracțiunii, incompatibilă cu exigențele unui proces echitabil.

Instanța a examinat în mod nemijlocit și integral conținutul suporturilor electronice anexate la materialele cauzei, inclusiv înregistrările audio rezultate din măsurile speciale de investigație, apreciindu-le potrivit criteriilor de pertinență, concludență, utilitate și veridicitate, precum și prin coroborare cu celelalte probe administrate în cauză.

Din analiza interceptărilor anexate nu rezultă, fără echivoc, existența unei pretinderi clare, directe și univoce din partea inculpatului Golubenco Igor față de martorii Meșina Gheorghe, Lazar Serghei și Cavca Ion. În conținutul convorbirilor redactate nu se regăsește o formulare explicită prin care inculpatul să solicite o sumă determinată de bani, să condiționeze în mod expres soluția procesuală de remiterea unei remunerații ilicite sau să manifeste o conduită lipsită de echivoc specifică elementului material al infracțiunii de corupere pasivă.

Instanța observă că fragmentele invocate de acuzare sunt caracterizate prin formulări ambigue, aluzive, lipsite de precizie semantică, care, analizate contextual, pot fi interpretate și ca reacții la insistențele interlocutorului, în special ale lui Meșina Gheorghe, privind „rezolvarea” situației. În mai multe secvențe rezultă că inițiativa aducerii în discuție a banilor aparține interlocutorilor, iar replicile inculpatului apar mai degrabă ca răspunsuri evazive sau defensive, fără a conține un element afirmativ, imperativ sau condițional specific unei pretinderi.

Or, potrivit doctrinei și jurisprudenței constante, pentru a fi reținută modalitatea de „pretindere” în sensul art. 324 Cod penal, este necesară o manifestare univocă a voinței persoanei publice de a obține o remunerație ilicită, manifestare care să fie inteligibilă, determinată și neechivocă în raport cu circumstanțele concrete. Simpla ambiguitate, tăcerea, evitarea unui răspuns sau exprimările generale nu pot fi echivalate, în absența altor elemente concludente, cu o pretindere penalmente relevantă.

Sub acest aspect, instanța reține că nici în interceptările în care sunt implicați Meșina Gheorghe și Lazar Serghei, nici în cele în care este menționat Cavca Ion nu se identifică o solicitare explicită formulată de inculpat. Dimpotrivă, martorul Cavca Ion a declarat constant că în prezența sa nu a existat nici un cuvânt sau gest din partea inculpatului care să indice cererea de bani, iar în discuția ulterioară purtată personal cu inculpatul acesta i-ar fi comunicat că „a vorbit totul cu ei atunci în birou” și să nu mai fie deranjat, precizând totodată că nu i-a cerut niciodată bani.

Instanța apreciază critic declarațiile lui Meșina Gheorghe sub mai multe aspecte esențiale. În primul rând, relatarea sa referitoare la modalitatea concretă a pretinderii este oscilantă și lipsită de stabilitate: acesta a indicat succesiv că inculpatul ar fi făcut un gest sugestiv cu mâna, că ar fi scris pe o foaie suma de 3 000 euro, ulterior că suma ar fi fost de 4 500 euro, iar în alte împrejurări a susținut că suma majorată ar fi fost comunicată de Cavca Ion. Aceste inconsecvențe privesc un element esențial al acuzației – cuantumul pretensei remunerații – și afectează credibilitatea versiunii acuzației.

În al doilea rând, afirmația că inculpatul ar fi scris suma pe o foaie în urma revenirii sale singulare în birou nu este confirmată de date obiective. Registrul de evidență a vizitatorilor IP Strășeni indică o singură intrare și ieșire la data relevantă, fără consemnarea unei reveniri distincte. Nici ceilalți martori nu au confirmat perceperea directă a acestui moment.

În al treilea rând, din interceptări nu rezultă o consolidare probatorie a versiunii lui Meșina Gheorghe. Dimpotrivă, din dinamica convorbirilor se observă că acesta aduce în discuție suma de bani, solicită clarificări privind modalitatea transmiterii și insistă asupra „rezolvării” situației, ceea ce poate fi interpretat ca inițiativă provenind din partea sa.

În condițiile în care declarațiile lui Meșina Gheorghe nu sunt confirmate integral de martorii oculari, prezintă inconsecvențe interne și nu sunt susținute în mod neechivoc de conținutul interceptărilor, instanța apreciază că aceste probe nu ating standardul probator al certitudinii necesare pentru a fundamenta o soluție de condamnare.

Or, în materie penală, vinovăția nu poate fi dedusă din ambiguități, interpretări subiective sau construcții deductive. În lipsa unei pretinderi clare și neechivoce rezultată din probe directe și concordante, iar în prezența unor declarații oscilante și a unor interceptări care nu confirmă explicit elementul material al infracțiunii, orice dubiu rezonabil urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului, în temeiul principiului prezumției nevinovăției și al regulii *in dubio pro reo*.

Generalizând cele expuse, instanța de judecată ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, conchide că, din probele administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, vinovăția inculpatului Golubenco Igor nu și-a găsit confirmare și în privința acestuia urmează să fie pronunțată sentință de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune.

Prezumția nevinovăției presupune că la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție fiind răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția instanței de judecată, trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Astfel, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, pct. 102, instanța de judecată reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces”.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a drepturilor omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011).

În acest context instanța aduce la cunoștință că, conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Corespunzător art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului

sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Instanța atestă că, conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei reține că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere ansamblul probelor administrate, cadrul normativ incident și standardul de probă aplicabil în materie penală, instanța identifică și alte considerente care, analizate cumulativ, susțin imposibilitatea pronunțării unei soluții de condamnare și impun achitarea inculpatului.

În primul rând, sub aspectul laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, nu este demonstrată în mod cert existența unei pretinderi neechivoce. Pretinderea presupune o manifestare clară, univocă, prin care persoana publică condiționează explicit sau implicit exercitarea atribuțiilor de serviciu de remiterea unui folos necuvenit. Or, din ansamblul probator nu rezultă o asemenea manifestare lipsită de ambiguitate. Nu există o formulare explicită, nici un act material confirmat obiectiv care să reflecte solicitarea unei sume determinate, iar interceptările nu redau o condiționare directă a soluției procesuale de remiterea banilor.

În al doilea rând, nu este demonstrată legătura cauzală dintre pretinsa remunerație și o acțiune concretă de serviciu. Pentru existența infracțiunii de corupere pasivă este necesar ca folosul pretins să fie raportat la o conduită funcțională determinată: îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea unei acțiuni ce ține de competența persoanei publice. În speță, din actele dosarului rezultă că urmărirea penală pentru huliganism a fost, în cele din urmă, pornită. Nu s-a demonstrat că inculpatul ar fi adoptat o soluție favorabilă, ar fi refuzat nejustificat pornirea urmăririi penale ori ar fi intervenit în sensul alterării cursului legal al procedurii. Astfel, lipsește confirmarea unei finalități funcționale concrete, chiar și la nivel de tentativă materializată prin acte clare.

În al treilea rând, sub aspectul laturii subiective, nu este probată intenția directă specifică infracțiunii. Intenția presupune reprezentarea clară a folosului ilicit și voința de a-l obține în schimbul exercitării atribuțiilor. Or, în condițiile în care declarațiile martorilor sunt contradictorii, iar interceptările nu conțin solicitări explicite, nu poate fi dedusă cu certitudine

existența unei rezoluții infracționale formate anterior sau concomitent discuțiilor. Simpla interpretare subiectivă a unor gesturi sau expresii ambigue nu poate suplini lipsa unui element probator ferm privind intenția.

În al patrulea rând, instanța reține necoroborarea deplină a probelor esențiale. Declarațiile lui Meșina Gheorghe nu sunt susținute integral de Lazar Serghei și sunt infirmate parțial de Cavca Ion. Interceptările nu consolidează fără echivoc versiunea denunțatorului. Nu există alte mijloace obiective independente (expertiză fonoscopică, probe materiale directe, martori imparțiali) care să confirme pretinderea. În aceste condiții, probatoriul se sprijină preponderent pe declarațiile persoanei care a formulat denunțul, afectate de inconsecvențe interne.

În al cincilea rând, instanța constată existența unor dubii serioase privind autenticitatea și integritatea probelor audio, în condițiile în care apărarea a solicitat efectuarea unei expertize fonoscopice asupra suportului original, iar această solicitare a fost respinsă. Lipsa unei verificări tehnico-științifice independente asupra înregistrărilor afectează gradul de certitudine al probelor.

În al șaselea rând, analiza conduitei inculpatului ulterior denunțului nu evidențiază un comportament tipic unei persoane care a condiționat soluția procesuală de remiterea banilor. Din declarațiile martorilor rezultă că inculpatul a continuat procedura, a emis ordonanțe și a desfășurat acte procesuale, fără a exista o probă că ar fi suspendat sau blocat cauza în așteptarea unei plăți.

În al șaptelea rând, instanța reține că întreaga construcție acuzatorială este fundamentată pe interpretarea unor conversații aluzive, în lipsa unui context obiectiv consolidat. Or, potrivit art. 389 Cod de procedură penală și jurisprudenței constante, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau deducții indirecte, ci trebuie să rezulte din probe certe, concordante și lipsite de echivoc.

În fine, aplicând principiul prezumției nevinovăției consacrat de art. 8 Cod de procedură penală și art. 6 §2 CEDO, instanța constată că îndoielile generate de contradicțiile dintre martori, de ambiguitatea interceptărilor, de lipsa unei expertize tehnice și de inexistența unei legături funcționale clare între pretinsa sumă și un act concret de serviciu nu au fost înlăturate în mod convingător de acuzare.

Întrucât sarcina probei aparține acuzării, iar orice dubiu rezonabil trebuie interpretat în favoarea inculpatului, instanța apreciază că standardul probator „dincolo de orice dubiu rezonabil” nu a fost atins. În aceste condiții, soluția de achitare se impune ca fiind singura conformă cu exigențele legii penale și procesual-penale și cu garanțiile unui proces echitabil.

Așadar, fiind respectat principiul egalității armelor într-un proces echitabil, alături de principiul contradictorialității și cel al nemijlocirii administrării probelor în materia respectării drepturilor fundamentale ale omului, la speță se constată dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În consecință, având în vedere că din ansamblul probelor administrate nu rezultă, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența unei pretinderi neechivoce de bunuri ce nu i se cuvin, nici legătura directă dintre o eventuală remunerație ilicită și exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și lipsa demonstrării intenției directe specifice infracțiunii de corupere pasivă, instanța

constată că elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal nu sunt întrunite.

În aceste condiții, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, Golubenco Igor urmează a fi achitat pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal (în redacția în vigoare la data pretinsei săvârșiri a faptei).

O atare soluție nu constituie o validare a conduitei discutate în spațiul procesual, ci expresia aplicării riguroase a principiilor legalității incriminării, prezumției nevinovăției și a standardului probator al certitudinii, care guvernează materia penală și exclud posibilitatea condamnării în temeiul unor presupuneri, interpretări echivoce sau probe insuficient consolidate.

Cu referire la măsura preventivă:

Conform prevederilor art. 396 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă: dispoziția de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată.

În privința lui Golubenco Igor nu a fost aplicată nici o măsură preventivă și la momentul emiterii sentinței acesta nu se află sub imperiul vreunei măsuri de constrângere.

În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de art. art. 384, 385, 390 alin. (1) pct. 3), 392-394, 396 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H o t ă r ă ș t e :

Se achită **Golubenco Igor *******, născut la *****, IDNP *****, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni(sediul central).

**Președintele ședinței
Judecător**

Iana Talmaci